

NÁVŠTĚVA ZÁMKU HRÁDEK U NECHANIC – 15 října 2022

DOPRAVA: vlakem z hlavního nádraží do Hradce Králové, pak autobusem do obce Lubno

DĚLKA TRASY: cca 6,5 km

NÁROČNOST: nenáročná s malým převýšením

Na nádraží se nás sešlo dvacet. Cesta do Hradce Králové rychlíkem Krakonoš (1,5 hod.) potom dvacet minut autobusem do obce [Lubno](#). Zde začínala trasa naší vycházky.

Červená TZ nás vedla mírně stoupající polní cestou, zdobenou rudými šípky, na vyhlídkovou loučku na vrcholu Jehlického kopce. Za jasného počasí je z tohoto místa vidět kopce Zvičiny a za nimi hřebeny Krkonoš. Mlžný opar nám tento zážitek odepřel. I tak byl pohled do krajiny pěkný. Na tomto místě přišlo ke slovu startovní foto. Po červené TZ jsme dál pokračovali lesem. Lesní cesta se občas měnila na pěšinku, aby nakonec vyústila do aleje vzrostlých kaštanů vedoucí do zámeckého parku.

V těsném okolí [zámku](#) je jednouchá, vkusná parková úprava doplněná drobnými „legráčkami“, které potěší (např. staré bílé jízdní kolo s velkou rudou dýní). Exteriér zámku je zajímavý, romantický. Celý zámek jsme obešli, pokochali se pohledem na jeho architekturu a ze slavnostního schodiště pohleděli dolů na rozsáhlou travnatou plochu golfového hřiště, dříve kvetoucí louku s cestičkami a okrasnými keři. Golfová hřiště jsou snad na všech zelených plochách tohoto anglického parku. Podotýkám, že vzorně upravená.

Foto: cs.wikipedia.org – zámek Hrádek u Nechanic

Zámek Hrádek u Nechanic je jednou z nejvýznamnějších romantických staveb na území České republiky. Zámek vznikl v letech 1839-1857 ve stylu windsorské gotiky, jako reprezentační sídlo šlechtického rodu Harrachů. Zámecké interiéry mají převážně novorenesanční vzhled.

Následovala prohlídka zámeckého interiéru s průvodcem, který nás provedl reprezentačními místnostmi zámku. Jeho profesionální výklad nám zúročil zážitek z této návštěvy.

Reprezentační interiéry zámku jsou řešeny podle tehdejšího životního stylu šlechty a jsou vybaveny nejen množstvím nábytku z počátku 19. století, ale také řadou opravdu starožitných prvků, převezených na zámek odjinud. Zejména z Itálie a Rakouska. Jedná se přitom jak o stavební prvky, například vyřezávané portály propojující jednotlivé místnosti, či kompletní dřevěné stropy, tak o starožitný nábytek a další umělecké předměty. “Tajnými vchody“ jsme prošli knihovnou, ve které se, mimo mnoha jazykově rozličných knih, nachází pozoruhodný

soubor obrazů – portrétů lidských anomálií z 18 století. Nakonec jsme navštívili zámeckou kapli Svaté Anny, kde jsou instalovány vzácné obrazy německých mistrů z konce 15. století.

Počasí nám tentokrát příliš nepřálo. Dopoledne mžilo a po prohlídce zámku nám na cestu lesem do [Nechanic](#) pršelo. Přestože s vedoucím restaurace v Nechanicích byla dohodnuta návštěva 20 osob, tak se nemohla uskutečnit. Restaurace byla plně obsazena. Asi ten déšť a neseriózní postoj k zákazníkům ze strany vedoucího. Vše se ale povedlo vyřešit. Na autobus do Hradce Králové jsme čekali pouhých 15 minut a kýžené občerstvení, po celodenní „štrapáci“ v dešti, nás čekalo v malé a příjemné restauraci v Hradci Králové. Moc mne potěšila celková pohoda kolektivu. Nikdo se nedal zaskočit deštěm a neztrácel úsměv – paráda. Vlak do Prahy (měli jsme jízdenky na 18:08 hod.) sice odjížděl z Hradce Králové opožděně (jakási porucha dvou vagonů), ale v Praze jsme byli včas před dvacátou hodinou.

Honza Šiml

[Zámek Hrádek u Nechanic](#) – kousek Anglie v Čechách